

Telegraful Român

Organ național-bisericesc

Abonamentul:

Pe un an 40 coroane. — Pe șase luni 20 coroane. — Pe trei luni 10 coroane.

Ziarul apare Marțea, Joi și Sâmbăta

Correspondențele

să se adreseze Redacției «Telegrafului Român», Strada Măcelarilor Nr. 45. — Scrisori nefrancate se refuză. — Articole nepublicate nu se înapoiază.

== Prețul inserțiunilor, după învoială ==

Abonamentele și inserțiunile

să se adreseze Administrației ziarului «Telegraful Român», Sibiu, Strada Măcelarilor Nr. 45.

Unirea tuturor românilor

«Eară când s'au împărțit limbi de foc, întru o unire pe toți i-a chemat» sânt cuvintele din condacul dela Sărbătoarea cea mare a Pogorării Duhului sfânt peste Apostoli.

Veacuri dearândul am cântat în bisericile noastre cuvintele acestea cu adânc înțeles, în speranța unirii tuturor românilor sub o singură domnie și am ținut vie în sufletul poporului speranța pentru unirea noastră sub domnie românească.

Dumnezeu părinților noștri a auzit glasul rugăciunilor noastre, și azi sântem uniți, toți românii, sub un singur domn, sub un regim românesc, facem toți laolaltă un regat unic și nedespărțit.

Prăznuim primele sărbători vesele ale Pogorării Duhului sfânt toți românii la un loc.

Ca și Apostolii Domnului trăit-am și noi românii din Ardeal și părțile ungurene, adunați la un loc cu ușile încuiate de frica dușmanilor noștri.

Ne adunam în bisericile noastre, și acolo cântam, și înălțam rugăciuni către tronul cel de sus.

An de an așteptam plinirea vremii, an de an așteptam unirea la serbarea pogorării limbilor de foc.

Și Dumnezeu s'a îndurat de durerile poporului Său.

Încă și acuma răsună văzduhul de glasurile de bucurie, cu care a întâmpinat poporul nostru pe primul Rege român pe pământul Ardealului. Ca un vis, ca o arătare frumoasă din povești, a fost pentru poporul nostru apariția Reginei noastre în mijlocul poporului ardelenesc.

S'au reîmprospătat frumoasele noastre basme la ivirea fetei de împărat, când mica principesă română privea la fetițele poporului nostru, cari vedeau aievea, ceea ce până atunci era numai poveste.

A venit vremea mântuirii pentru întreg neamul nostru românesc.

Vitejia soldatului român a tradus în realitate visul de aur, și azi tot românul se simte unit pentru vecie cu frații săi din toate unghiurile pământului...

Sărbarea de azi vestește unirea tuturor popoarelor în legea lui Hristos la inspirația Duhului sfânt.

Și grăeau Apostolii în limbi, fieștecare după cum îi da Duhul a grăi.

Duhul Domnului s'a pogorât azi peste noi, și noi inspirați de Duh vestim: unirea noastră.

Și dacă vom varia cuvintele din condacul de azi, vom afla, că și la noi a fost

despărțirea între oameni, ca oarecând la turnul Vavilonului, și la noi neamurile au fost despărțite că să nu ne înțelegem unii pe alții.

Și veacuri dearândul am fost nedreptățiți. Noi am ostenit, și alții s'au bucurat de osteneala noastră. Noi am arat, noi am sămănat, și alții au secerat.

Acuma a sosit vremea răsplătirii drepte, și s'a împlinit cântarea bisericii, sântem toți adunați la un loc sub o stăpânire, ca și Apostolii Domnului în casa lui Petru.

Prăznuim sărbătoarea Roselor, sărbătoarea trandafirilor.

Natura întreagă a înviat, suflarea toată laudă numele Domnului, care a făcut minunea, ca din acest crâncen război să răsară mântuirea neamului omenesc.

Și s'au împlinit cuvintele din Evangelie:

«Pogorât-au pe cei puternici de pe scaune, și au înălțat pe cei smeriți, pe cei flămânzi i-au umplut de bunătați, și pe cei bogați i-au lăsat afară deșerți».

Pentru prima dată, de când/divul Traian ne-a adus pe locurile acestea, prăznuim noi românii în unire, ca frați, ca popor liber, frumoasa sărbărea a Pogorării Duhului sfânt.

Lăudat să fie numele Domnului pentru toate câte a dat nouă!

Bătrânii noștri, ca oarecând Simeon din Evangelie, pot rosti cuvintele biblice:

Acum slobozește, Stăpâne, pe robul Tău...

Azi sărbăm împărțirea limbilor de foc, și chemarea noastră la unire.

Lăudat să fie numele Domnului!

Cuvântările

M. Sale Regelui Ferdinand I în călătoria prin Ardeal

In Oradea-Mare: Am văzut azi pe ostașii Mei defilând cu aceleași aere de biruitori cum i-am cunoscut pe frontul care constituia atunci granița. Văzându-i am simțit și bucurie, dar și o mândrie. Căci mi-au spus earăș că aceia cari s'au luptat eroic, erau meniți să facă să cadă granița aceea. Cu atât mai mult vă bucurați D-Voastră când vedeți că steagul românesc falfăe aici, să arete populației străine că poate trăi așa cum îi bate inima și că am venit aici să o eliberăm de un neam străin, care le va fi în viitor, ca și noi, dușman comun. Nu va trece mult timp și se vor simți români.

In Bistrița: M. Sa Regele spune, că ce a simțit în Bistrița îi va rămânea în suflet pentru totdeauna. Cunosce cât de încercat a fost acest colț al Ardealului.

Vecin de soră cu Moldova, codrii cari se întind peste munți, i-au șoptit de atâtea ori, că și dincolo de munți trăiesc tot frați, și șoptirea munților și murmurul apelor au adus aici acelaș suflet de iubire de neam.

Sufletul acesta l-am văzut azi, când comunele acestui ținut au defilat înaintea ochilor noștri. E acelaș suflet, care i-a purtat pe grăniceri spre biruință pentru a repurta acuma biruința neamului nostru, și pentru reîntregirea patriei comune. Sânt convins, că acest suflet va fi la fel totdeauna.

Ridic paharul în sănătatea ținutului Bistrița!

In Cluj: Mă simt fericit în mijlocul acestui oraș, care ca și județul este unul dintre acelea, care au suferit mai mult dintr'o soarte nemiloasă. Toate persecuțiile, toate durerile, toate chinurile, n'au putut să isbutească să stingă tocmai credința aceasta sfântă în biruința neamului. De aceea acum când am văzut, că a venit ceasul cel mare, era un singur glas, care a străbătut văzduhul, un glas venit dela strămoși. Aceia, cari au fost martirii din trecut, au binecuvântat zilele de astăzi. Credința lor să o păstrăm și de-aici înainte, nu numai în inimă, ci și în faptă.

Doresc ca acest oraș să devină un focar al culturii românești.

Să trăiască acest județ și oraș!

In Turda: (Cuvântarea am publicat-o în numărul trecut).

In Abrud: Pentru Mine și Regina a fost o mare bucurie de a putea străbate ținuturile acestea muntoase, locuite de scumpul neam al Moșilor, pentru că ei constituie un sâmbure deosebit în neamul nostru.

De aici au izvorât toate mișcările premergătoare ale visului înfăptuit acum.

S'au zis odată aceste versuri triste:

Munții noștri aur poartă,
Noi cerșim din poartă 'n poartă.

Timpurile acestea au trecut. De-acum înainte nimeni nu va mai cerși, ci toți vom trăi așa cum ne arată sufletul, cum ne arată gândirea.

In Alba-Iulia: Alba-Iulia, — un nume care are o însemnătate deosebită, căci aici s'a simțit și cugetat românește. Aicea a

fost în timpurile vechi cetatea Marelui Voevod, care a fost Stăpânitor pe o Românie-Mare. Aici este cuprinsă toată durerea, toate chinurile unui popor, care nu a vrut să aibe alte cereri sub soare decât să-și exprime în graiul său dorințele, atât de modeste!

Eroii care au precedat generația de azi, au suferit pentru credința lor în neam și în Dumnezeu. Martiriul lor a dat roade binecuvântate, căci tot aici în 1 Decembrie 1918 s'a votat cu unanimitate alipirea la patria-mamă.

Cu legitimă emoțiune am călcat azi în lăuntru zidurilor acestei sfinte cetăți.

Primirea ce am avut-o aici, Ni-a arătat că în inimile populației acestui district trăiește același suflet românesc vechi. Să trăiască și în viitor! Aceasta îi doresc.

In Blaj: Am pus cu mare bucurie piciorul pe pământul Blajului, pe un pământ, care timp de veacuri a fost farul culturii românești, mai cu seamă bisericesti. Sămânța care s'a pus în inima studiosilor dela Blaj și prin dâșii și populației întregi, a dat roade frumoase. Le putem culege azi, când visul acelora cari au lucrat și aici și în frumoasa țară a Ardealului, s'a împlinit spre binele întregului neam românesc.

Gândindu-Mă la cei cari au lucrat pentru cultura românească, Mă închin înaintea lor cu recunoștință. Și azi pot ura din tot sufletul acelora, cari vor urma învățăturile din școala aceasta, să lucreze și mai departe pururea cu același gând și cu același suflet. Sânt sigur, că Blajul cum a dat până acuma, va da și în viitor pilda aceluiași sfertări.

Ridic paharul Meu pentru Blaj!

In Sibiu: Dacă astăzi ne găsim acum împreună sărbătorind ceea ce era scris în sufletul tuturor, o datorim în mai mare parte brațului soldatului român. În zile de grea încercare a știut să se împotrivescă inamicului, care a voit să-l subjuge. Vitejia aceasta a legat mai strâns pe frații despărțiți de străini și legați cu lanțuri pe mâinile lor.

A venit ziua când trupele au putut să între în țara mult dorită, în frumosul

Ardeal. Aici au fost primite cu toată bucuria. Apoi a venit sarcina de a stabili ordinea contra altui vrășmaș. Și, și de data aceasta și-au făcut datoria.

Acum prin întregirea și formarea noilor regimente compuse din fiii frumosului Ardeal se va strânge și mai tare unirea sufletească.

Am văzut tinerii soldați, cari în parte luptase sub drapelul străin, dar care azi sânt sub tricolorul românesc. Am văzut frumosul lor aspect și m'am bucurat.

E o garanție a unității, că vor fi un neam, în aceeași credință și cu aceleași sentimente.

Ridicăm paharul pentru apropierea între tinerile trupe din Ardeal și vechile trupe românești.

Rugăciunea neamului românesc

Mitropolitul Moldovei și Suceavei Pimen, după serviciul divin oficiat în Mitropolia din București, cu ocazia serbării naționale de 10 Mai, a rostit în fața altarului și a întregii asistențe, îngenunchiate împreună cu M. L. Regele și Regina și Altețele Lor Regale Principele Carol, principesa Ileana, următoarea mișcătoare rugăciune, care este, în așa momente solemne, rugăciunea întregului neam românesc.

«Dumnezeule și Doamne, Împarate al cerului și al pământului, înaintea Ta cădem și din adâncul sufletului îți mulțumim, căci prin pronia Ta ai hotărât izbânda armatelor noastre cu cele aliate în potruvră vrășmașului și ai întronat în lume pacea Ta cea sfântă.

«Bindecuvintează țara noastră, România, și pe celelalte țări unite cu noi: Franța, Anglia, Italia, America, Belgia, Grecia și Muntenegru.

«Oștirilor noastre și ale acestor țări, care împreună au luptat în război, zdrobind trufia vrășmașilor, dă-le sănătate deplină și le întărește cu vitejie, ear sufletele ostașilor cari au murit luptând vitejește pentru neam și tron, le așază în veșnica fericire, cu ale mucenicilor de veacuri al neamului nostru.

«Pe bătrâni și invalizi, pe văduve și pe orfanii de război îi mângâie și îi ocro-

tește. Nouă și popoarelor aliate cu noi, care am suferit dela vrășmași greutățile și durerile războiului, ne arată calea luminii celei plăcute Ție, ajutându-ne a face totdeauna voia Ta, căci Tu ai zis, Doamne: «Celce se va înălța pe sine, se va smeri; ear celce se smerește, urmând voea Ta, se va înălța.»

«Tot așa și prorocul Tău a zis: «Văzut-am pe cel îngâmfat prea înălțându-se ca cedrii Libanului și am trecut și nu mai era; și l-am căutat pe el și n'am mai găsit nici urma lui».

«Ajută-ne, Doamne, ca dreptatea neamului nostru, pentru care au luptat bătrânii noștri, cu jertfe și suferințe de veacuri, și acum s'a îndeplinit prin unirea tuturor fraților noștri români până la hotarele istorice ale pământului nostru românesc dela Nistru până la Tisa — într'o țară, «România-Mare», sub glorioasa Domnie a Prea Înaltului nostru Rege Ferdinand I, să fie de veci, căci așa au dorit strămoșii noștri, luptând cu vitejie pentru apărarea legii și întregirea neamului sub conducerea Voevozilor Mihai Viteazul și Ștefan cel Mare, și așa toți frații, într'un singur stat fiind, să ne bucurăm, prin muncă și hărnicie în pace, de darurile Tale, pentru binele Neamului și înălțarea credinței ce întru Tine, Amin.»

Serviciul divin în Catedrală

— Cu prilejul sosirii Suveranilor în Sibiu —

Maiestățile Lor sânt întâmpinați la poarta împodobitei Catedrale din partea P. S. Sale Părintelui Episcop *Dr. Miron E. Cristea*, asistat de arhimandritul *Dr. Eusebiu R. Roșca*, protopopul *Dr. Ioan Stroia*, asesorii consistoriali *Lazar Tritănu*, *Dr. George Proca*, *Dr. Vasile Bologa*, prof. sem. *Dr. Vasile Stan*, preotul *Pavel Popa* și diaconii *Dr. Octavian Costea* și *Dr. Gheorghe Comșa*.

După sărutarea crucii și a evangheliei Maiestățile Lor Regele, Regina și principesa Ileana sânt conduși în catedrală și anume în naia dreaptă a bisericii, locul destinat pentru Maiestățile Lor, pe solea.

Corul Reuniunii noastre de muzică condus de maestrul *Dima* cântă Irmosul Invierii în biserică, se începe apoi slujba divină.

După citirea sf. evanghelii în mijlocul unei evlavioase liniști P. S. Sa Episcopul *Cristea*, citește în fața altarului următoarea rugăciune anume întocmită pentru această istorică ocazie:

FOISOARA

Catechismul bunei creșteri

— Pentru mamele noastre —

(Urmare)

IV. Ojina lui Nicușor

1. Mama lui Nicușor

Nicușor a fost copilăș de treabă. Totdeauna înainte de amiază pela 10 ore se treziă și prin plâns dădea de veste, că e flămând.

Bine, dar uite că mama nu-i acasă să-l lăpteze. Pagubă, dar trebuie să ne ajutăm. Lelița Anica când a fost aici a spus, că fiecare mamă sănătoasă să-și lăpteze micuțul aceasta este bine atât pentru copil, cât și pentru mamă. Numai mama bolnăvicioasă trebuie să-și crească copilul prin hrană măestrită. Așa a auzit lelița Anica dela doctorii vestiți de copii.

Bine ar fi așa, dar ce să facă mama care cale de un ceas departe de sat se duce la lucru, unde nu poate să-și ducă copilul cu ea.

Natural, în cazuri de acestea copilul va fi hrănit măestrit. Mulți mărunți cresc astfel; Nicușor a fost mai cu noroc, el a putut suge de

4 ori pe zi și numai odată a fost lipsit de laptele binecuvântat al mamei. Mărioara se pricepea de minune cum trebuie hrănit copilășul, a învățat dela lelița Anica.

Nicușor la 10 ore a primit lapte de vacă. Dar nu lapte obișnuit. Mărioara acum știă, că alta este compoziția laptelui dela mamă, și alta dela vacă și că stomacul micuțului n'ar putea mistui o hrană, care se deosebește mult de laptele mamei. Așadar laptele de vacă trebuie pregătit. Dar cum?

2. Hrănirea măestrită a copilășului?

În laptele de vacă este mai multă albumină (aproape de 3 ori atât) ca în laptele femeii; de aceea laptele de vacă trebuie subțiat și încă cu apă. În săptămâna 1—4 la o parte lapte turnăm 2 părți apă. În luna 2—3 la o parte lapte turnăm 1 parte apă (jumătate lapte, jumătate apă). În luna 4—5 la 2 părți lapte amestecăm 1 parte apă. În luna 6—7 la 3 părți lapte, 1 parte apă, după aceea putem da copilășului lapte curat.

Trebuie să grijim ca laptele să fie dela vacă sănătoasă. Vasele în care mulgem vaca să fie totdeauna opărite, iar muigașul să se spele bine pe mâni.

Ca laptele să fie bun pentru copil, hotărăște mult cu ce hrană ținem vaca, cum e grajdul de curat.

În laptele de vacă e mai puțin zahăr (numai jumătate), ca în laptele femeii; de aceea laptele de vacă trebuie bine îndulcit. În fiecare decilitru punem o linguriță de zahăr pisat.

În laptele de vacă e mai puțină grăsime, ca în laptele de femeie; pentru aceasta este și mai greu de mistuit. Grăsimea o împlinim, că punem în lapte smântână proaspătă și anume în fiecare decilitru în cele 3 luni dintâi 3 lingurițe, în pătratul al 2-lea de an 2, în al 3-lea 1 linguriță.

Laptele și apa cu care-l subțiem trebuie fiartă bine ca să se prăpădească materiile aducătoare de boală (bacterii, bacili).

Laptele atunci îl ferbem dacă am pus în el smântâna și zahărul. Dacă a dat în fiert, îl mai lăsăm să fiarbă 10 minute, în care vreme amestecăm des. Laptele îl ferbem într'un vas smălțuit și încă așa că-l așezăm într'un vas mai mare în care am pus apă; astfel ferim laptele de miros. Vasul în care ținem sau fierbem laptele micuțului, nu este ertat să-l folosim spre alt ceva.

Laptele fiert trebuie răcit, acoperit bine și

Stăpâne, Doamne Dumnezeu nostru, Cea-ce prin robul tău Moisi ai mântuit neamul lui din robia cea amară a Egiptului și cu puterea Ta cea nebiruită ai aruncat în adâncul mării pe Faraon cu toată oastea lui;

Cela-ce ai rânduit pe Moisi cârmuitor poporului său, și mulțimea cea mare a neamului lui o ai adunat într'o unire, și — dându-i singură stăpânire — i-ai arătat stâlp de foc povățuitor, ca să nu se împiedece pașii lui.

Insuți, Preasfinte Impărate, pleacă urechea ta spre noi — cari nu sântem vrednici să căutăm spre înălțimea mării tale — și ascultă cucernicile noastre cuvinte de mulțumită, pentru că pe Maiestatea Sa Preainălțatul nostru Rege Ferdinand I-ul L-ai luminat a cunoaște virtuțile poporului român, a înțelege rosturile și aspirațiunile neamului și — inspirat de încrederea în viitorul țării — L-ai învrednicit a surpa hotarele nefirești și nedrepte dintre frați, și — desrobindu-i — a crea tuturor românilor o patrie nouă și încăpătoare.

Păzește-l, Doamne, pe gloriosul nostru Rege, dimpreună cu slăvita Sa soție, Regina noastră Maria, și cu întreagă augusta dinastie română, sub acoperământul aripelor Tale; înmulțește zilele vieții Lui întru sănătate nevătămată. Luminează-i mintea și încălzește-i inima, ca să cârmuiască și să judece pe poporul său cu dreptate. Arată-l făcătorilor de rele înfricoșat și celor buni milostiv; îndreptează-i luarea aminte spre cei săraci și asupriți; eară pe ostașii Lui și căpitanii lor întărește-i pretutindenea cu puterea Ta cea nebiruită. Sporește înțelepciunea sfințicilor săi; direcționează, Lui supuse, îndreptează-le pe calea adevărului și a dreptății, oprindu-le dela părtinire și mitărnicie; și pe toți curtenii, slujitorii și casnicii Lui, cari merg împreună cu dânsul, îi scutește de toate relele întâmplări.

Imprăstie dușmanii, ce se ridică asupra stăpânirii Lui, și adună tot poporul într'o unire nedespărțită și dreaptă supunere; și ne dăruiește nouă tuturor în zilele Lui pace, liniște și bună sporire, bună liniștea văzduhurilor, înbelșugarea roadelor pământului și toate cele trebuincioase cătră viața cea vremelnică și veșnică, ca astfel, prin muncă pașnică propășind, cu o gură și cu o inimă să Te preaslăvim pe Tine, Dumnezeu drep-

tății și al milelor, acum și pururea și în vecii vecilor, Amin.

Corul întonează cu toată preciziunea două cântări bisericesti de mare valoare artistică, din compozițiile măestrului Dima.

Se cetesc apoi din partea diaconilor polichroanele pentru Maiestățile Lor, pe cari pentru actualitatea și frumsețea lor, ca să le poată cunoaște și cei ce n'au avut fericirea să ia parte la această slujbă D-zeească, le publicăm în cele ce urmează:

Maiestății Sale, Preainălțatului și Multstăpânitorului nostru Domn Ferdinand I., din mila lui Dumnezeu Rege al României și desrobitor al mănoasei Basarabii, al dulcii Bucovine, al falnicului Ardeal, al mândrului Bănat, al fericitei Crisane, al Sătmarului și al Sălajului, — Celace a reînviat țara lui Negru Vodă dela Olt și istoricul Maramurăș al lui Dragoș Vodă, — dă-i, Doamne, zile îndelungate, pace, sănătate și mântuire, și biruință asupra dușmanilor, și-L păzește pe El întru mulți fericiți ani!

Maiestății Sale, slăvitei noastre Doamne și Regine Maria, — ajutătoarea celor săraci și în strâmtoare, mângăitoarea celor bolnavi și în suferințe, alinătoarea de dureri a celor răniți și pe patul de moarte, ocrotitoarea văduvelor și a celor orfani, protectoarea artelor, a științelor și a tuturor mișcărilor nobile pentru progresul obștesc, — Ceeace în cele mai grele și mai primejdioase zile ale neamului a vărsat pretutindenea din comoara sufletului Ei, ca dintr' un izvor bogat, încredere și însuflețire, — dă-i Doamne mulțumire, sănătate, și o păzește pe Ea întru mulți fericiți ani!

După aceea corul cântă imediat Imnul regal: «Trăească Regele».

Atât slujba divină cât și corul Reuniunii au făcut asupra Maiestăților Lor o adâncă impresiune. A fost cea mai istorică slujbă din câte a văzut catedrala noastră până acum.

Nou mitropolit în Blaj

Părintele vicar **Dr. Vasile Suci**, este întărit din partea Vaticanului în scaunul mitropolitan greco-catolic de Alba-Iulia și Făgăraș.

Congresul Ligii Culturale

În 31 Mai 1919 s'a deschis Congresul Ligii Culturale în sala Teatrului Național din București.

Prezidează dl **I. Grădișteanu**, care luând cuvântul, arată că de patru ani de când membrii Ligii nu s'au strâns la olaltă, s'au întâmplat *evenimentele fericite* pentru neamul românesc, evenimente care se puteau întâmpla numai în patru secole.

Citește următoarea telegramă primită dela dl Iuliu Maniu, din trenul regal dela Turda:

D-lui I. Grădișteanu,
Vice-președintele Ligii Culturale.

TRENUL REGAL TURDA:

Azi, în ziua aniversării de 25 ani a pronunțării sentinței în procesul memorandumului, când în prezența a zeci de mii de români și-a făcut intrarea triumfală M. S. Regele tuturor românilor, Ferdinand I și Augusta Sa soție Regina Maria, cu grațitudine ne aducem aminte de Liga pentru unitatea tuturor românilor și mulțumim atât ei cât și tuturor întemeetorilor și sprijinitorilor ei, pentru tot ce au făcut întru desrobirea neamului românesc și pentru ajungerea idealului național, întrupat acum prin înfăptuirea unității naționale.

Dr. Iuliu Maniu,
Președ. Consiliului dirigent.

O telegramă în același sens a fost trimisă de dl Iuliu Maniu din trenul regal Cluj.

Dl **N. Iorga** arată situațiunea Ligii Culturale la declararea războiului când urma să apucăm drumul pe care ni-l indicau interesele noastre naționale.

Reamintește lupta dusă de comitet în vremurile acelea contra propagandei germane, care tindea să ne ducă pe alte căi decât acelea ale întregirii neamului.

E datorია noastră să salutăm astăzi, în Capitala eliberată, pe marii noștri aliați cu ajutorul cărora ne-am putut îndeplini idealul național.

Dl **Bogdan** citește raportul cenzorilor.

Dl **Stefanelli** aducând salutul *Bucovinei*, al cărei delegat este, spune că a venit ca alături să lupte pentru binele României întregite.

Părintele **Saghin**, în numele Bucovinei aduce salutul său congresului Ligii. Arată suferințele îndurate de românii din Bucovina din partea asupritorilor străini.

Închee strigând: «Să trăiască Marele Căpitan, I-ul Rege al Tutoor Românilor»: «Trăiască M. S. Regina și întreaga dinastie».

păstrat în loc curat și răcoros. Odată numai cel mult pentru o zi, să pregătim mâncarea copilășului.

3. Cât mănâncă copilășul?

Marioara avea grijă ca Nicușor de ogină să nu mănânce nici prea mult, nici prea puțin. Lelița Anica i-a scris, că la o mâncare cât să-i dea copilășului.

În ziua întâi primește numai câteva lingurițe de ceai. A doua zi îi dăm de 6 ori câte 10 grame*) lapte subțiat, pe care-l pregătim după cum am văzut mai sus. În ziua a 3-a îi dăm de 6 ori câte 20 grame, a patra zi iar de 6 ori câte 30 grame, în a 4-a zi tot de 6 ori dar câte 40 grame.

De aici încolo tainul copilășului crește tot cu câte 10 grame până în ziua a 7-a. În a doua săptămână ajunge la 100 grame (=1 deciltru).

Tabloul următor ne arată, cum trebuie hrănit copilășul până târziu, când se apropie vremea înțărcatului.

*) 10 grame 1 centilitru, adică a zecea parte dintr'un deciltru.

Tablou despre hrana artificială a copilășului

Etatea copilășului	Nrul porțiilor și mărimea lor în cm ³ (grame)	Cantitatea	Cum amestecăm	Cât zahăr adaogăm
1 zi	ceai			
2 zile	6×10	60 cm ³ (gm.)	1 parte lapte și 2 părți apă	2 gm.
3 »	6×20	120 » »	1 » » » 2 » »	2 »
4 »	6×30	180 » »	1 » » » 2 » »	5 »
5 »	6×40	240 » »	1 » » » 2 » »	5 »
6 »	6×50	300 » »	1 » » » 2 » »	10 »
7 »	6×60	360 » »	1 » » » 2 » »	10 »
2 săpt.	5×100—120	600 » »	1 » » » 2 » »	20 »
3 și 4 »	5×150	750 » »	1 » » » 2 » materii ciroase	20 »
2 luni	5×160	800 » »	1 » » » 1 » » »	30 »
3 »	5×180	900 » »	1 » » » 1 » » »	30-40 »
4-6 »	5×180—200	900—1000 »	2 » » » 1 » supă de făină	30-40 »
7-9 »	5×200	1000 cm ³ (gm.)	nesupțiat	40-50 »

Atât primește copilășul pe care nu-l lăptează mama. Nicușor numai odată la zi primea hrană artificială, căci de 4 ori se'nfrupta la sânul dulce al mamei.

4. Mașina lui Soxlet

La curtea boerului, unde făcea mama serviciu, încă eră un mic coconăș de seama lui Nicușor. Cucoana a rugat pe nevasta lui Crișan,

Di *Sextil Pușcariu* își îndreaptă gândul către cele 2 milioane de români de dincolo de Nistru, din valea Timocului, din valea Vardarului și din Pind.

Părintele *Serboianu*, Basarabia (Hotin), salută congresul din partea fraților basarabeni.

Di *N. Iorga* citește în ședința de după amiază următoarea moțiune în chestia Banatului:

«Congresul Ligii Culturale se unește la protestul întregii românimi contra încefării de a se da, pentru a se ține seama de pretense drepturi rezultând din simple colonizări, neamului nostru hotare ce nu corespund întinderii neamului românesc și nu pot cuprinde un corp politic capabil de a se așeza și desvolta».

Congresul Ligii Culturale a ales următorul comitet: Dnii N. Iorga, I. Brătescu-Voinesti, Ștefan Lambru, Simeon Măndrescu, Marin Ștefănescu, Ion Grădișteanu, Diaconul N. Popescu, dna dr. I. Cantacuzino și colonel Manolescu, membrii; dnii I. I. Ionescu-Boteni, Ștefan Popp și Tiberiu Eremia, censori. Președintele Ligii culturale va fi di *N. Iorga*.

Citind ziare

În chestiunea reformei universitare, profesorul Em. Antonescu a dat unui raportor dela *Dacia* următoarele lămuriri despre *secțiunea presei*:

— Știu că di ministru Anghelescu dorește a face și o secțiune pentru *ziaristică*, după modelul american. Are dreptate. Rolul presei devine așa de covârșitor în desvoltarea vieții publice, încât societatea nu se mai poate desinteresa de formarea și recrutarea elementelor pentru această carieră. Nu pot uita cuvintele pline de adevăr ale lui Girardin: «Farmacistului ca să nu dea stricină în loc de chinină, societatea îi cere toate garanțiile de cultură; iar ziaristului, care poate svârli otravă pentru o societate întreagă, să nu i se ceară nici o condiție și pregătire specială, aceasta nu se poate». Școala, teatrul și presa sânt cei 3 mari factori chemați a contribui direct la formarea sufletului viitorului cetățean. Dacă vom reuși a avea aceste instituțiuni sănătoase, va fi salvată viața publică viitoare a României Mari.

În *Neamul Românesc*, câteva rânduri potrivite pentru purificatorii și imaculații noștri:

«Avem o țară frumoasă, bogată, plină de mană, și n'o cunoaștem sau, chiar dacă o cunoaștem, nu-i dăm atenția cuvenită. Vin alții de aiurea și ne arată cu degetul măreția munților stâncoși, pădurile codrilor întunecați, pitorescul văilor și poezia apelor cu zăvoaiele lor din șes; alții ne gâcesc și ne exploatează avuțiile ce sânt grămădite supt velința de pământ care le acopere fața. Alții ne vorbesc de frumuseța costumului țărănesc, de sonoritatea graiului român, de măiestria artei naționale în diferitele ramuri,

de armonia cântecelor, de neîntrecută simțire și închipuire a poveștilor și poeziilor populare. Nici chiar vitejia și spiritul de jertfă al norodului îndurător, care a sângerat cu atâta bunăvoință și statornicie în zilele războiului, nu sânt recunoscute sincer de noi, ci tot de alții! Noi n'avem destule cuvinte, cu care să ne bârfim între noi, să ne înjosim, să ne micșurăm, necinstindu-ne oamenii și virtuțile, punându-ne astfel singuri la coada tuturor neamurilor vecine, care trufaș ni se așază înainte, pentru că ele știu să creeze din fapte mici și neînsemnate lucruri mari și nepretuite, pe când noi din faptele și lucrurile noastre cu adevărat prețioase creăm nimicuri pline de batjocură.

Di Andrei Popovici publică în *Acțiunea Română* următoarele:

«Adecă cum? Aliții noștri să nu cunoască că am fost *parafulgerul* întregii descărcări electrice a dușmanilor lor, deveniți și ai noștri?

Aliții noștri să nu cunoască că al II-lea, din cei mai celebri generali ai mării Germanii, mareșalul *Mackensen*, distrugătorul Sârbiei, stăpânul peninsulei balcanice, *Mackensen*, care avea însărcinarea să arunce în mare armata aliților dela Salonice, să scoată pe greci din echivocul lor și să salveze pe sora împăratului, să învie pe turci, că acest *Mackensen*, trimis cu toți germanii, austro-ungarii, turcii și bulgarii în contra micii României, i-a lăsat pe ei, pentru a ne distruge pe noi?

«Să nu știe ei că Sarrail, generalul lor, nu s'a mișcat, iar rușii aliații lor și ai noștri ne-au trădat?

«Adecă cum? Antanta să nu știe că dușmanii și-au retras trupele de pe frontul ei, dându-i timp de reculegere, pentru a se năpusti cu o furie teutono-huno-bulgară, contra micii României, conduși de nu mai puțin celebrul general *Falkenhayn*, ca un uragan cu toții din sud, nord, vest și est, din toate părțile într'un formidabil atac asupra micii României, atac care trebuia să facă din mica Românie, România «mare» și în ochii amicilor, și ai inamicilor și ai lumii întregi?»

Din *Sfatul Țării*:

Nu din dragul primirilor pompoase, cu flori, cu muzici și cu discursuri se duc acuma Suveranii în țara, unde pe lângă lacrimile bucuriei, mai stăruiesc pe gene și lacrimile durerilor care nu s'au sfârșit încă...

Drumul lor de-acuma nu e drumul primblărilor ușoare cu care se indeletnicesc din vreme în vreme Suveranii altor țări din plăcerea ieftină de-a călca mulțumiți și zâmbitori pe jerbe de discursuri înflorite cu declarații de devotament și supușenie.

De iubirea ardelenilor și de-a noastră a tuturor s'au incredințat Suveranii, nu de ieri, dealaltăeri, ci din vremurile grele și atât de turburi, prin care am trecut cu toții, când au

putut desluși bine în liniștea din sufletele noastre îndurerate, credința și cucernica supunere cu care, pentru adâncă înțelegere, sânt înconjurați.

Drumul Lor e drum de muncă, fiindcă Ei cunosc destul de bine câte mai sânt de făcut. Regele va căuta să vadă și să cunoască de aproape nevoile frumoasei provincii desrobite, pentru ca El însuși să poată hotărâ ce trebuie făcut întâi.

Va examina cu deamănuntul ca oastea Lui de plugari, cu fețe tăbăcite de vânturi și cu suflete de sfinți, pe umerii cărora se sprijină țara, să nu ducă astăzi nici o lipsă.

Regina va îngrijii de orfeline, va ajuta cu mâna Ei pe cei lipsiți și bolnavi, va îngrijii de spitale și de răniți, cum a făcut în timpul glorioaselor lupte din Moldova și va sui pe tot lungul Tisei, unde roșiorii noștri își adapă astăzi caii.

Aici Regina și Regele țărănilor va răsplăti pe voinicii, care s'au distins în lupte, ear pe mormintele proaspete, și fără cruci poate, vor semăna flori albastre, vor înălța cruci aprinzând cucernic candelile în amintirea mucenicilor căzuți pentru sfânta credință într'o turmă și un păstor.

Șt. B.

Privighetoarea

S'a întunecat cerul deasupra pădurii și vifor năprasnic a pornit asupra ei din apusul de ghiată. Vântul urgiei lovea cu mii de aripi de oțel copacii, făcând să le picure frunza ca lacrimi uriașe de durere. În mânia lui, rupea mlădițele tinere, frângea ramurile pline de viață și surpa din rădăcină stejarii mândri.

Isoarele amuțiră, păraele se îngălbeneră de țărâna aruncată în ele, ear prin luminișuri florile se vestejau călcate, strivite de furia furtunei dușmănoase. În adâncul lacurilor nu se mai oglindea cerul albastru de altădată, ci trestiele mlădioase plângeau de-asupra oglinzilor lor turburate.

Din piscurile pleșuve se rupeau și se prăvăleau cu zgomot peste desigurii stânci care nu cunoșteau stavilă, zdrobind în calea lor tot ce întâlneau. Urlau fiarele dornice de pradă și scrășneau de groaza peirii.

La răstimpuri fulgerele spintecau văzduhul întărit și tunete prelungite cutremurau pământul în adâncurile lui. Și pădurea vuia. Și pădurea gemea. Se îndoaia izbită din față și ear își ridica fruntea.

să-i lăpteze ea copilașul, dar aceasta nefiind lăcomă după bani n'a primit. În scurtă vreme a venit ca doică o femeie tânără, frumoasă, plină de sănătate, care după ce a cercetat-o doctorul a început să lăpteze copilașul coconiței. Mama aici a văzut și învățat mult, căci copilul boerului eră crescut după sfaturile doctorului.

Când se apropiă vremea înțărcatului și copilașul acesta primea lapte de vacă suptiat, pe care îl preparau cu ajutorul unor sticlute și a unei mici mașini (mașina lui Soxlet). Dar să spun la ce folosea mașina aceasta.

Laptele care îl întrebuințează copilul în 24 ore respective în 48 (îndulcit, suptiat sau nesuptiat, după etate) îl împărțea în sticle mai mici acoperite cu o căciulă de gumă, peste care eră trecut un inel de tinichea care strângea bine acest astupuș.

Umplute cu lapte le așezăm apoi într'o tingire cu apă și după ce dăm în fierț le mai lăsăm să fiarbă încă 10 minute.

După aceea așezăm sticlele la răcoare. (dacă se poate la ghiată), iar guma dela fiecare sticlă, care în urma căldurii s'a strâns bine, o desfacem numai când folosim laptele. Atunci sticluta acoperită, o încălzim din nou; luăm

căciula de gumă și așezăm *biberonul*. Laptele astfel preparat este lipsit de microbi, — de mici vietăți, aducători de boale, pe care cu ochii liberi nu-i putem observa. Copilul boerului din aceste sticlute bea lapte curat, ca și cel dela doică.

Sticlutele cari se folosesc la această procedură sânt cât se poate de simple și astfel se pot curăți ușor cu o periută de sârmă.

Mașina aceasta n'ar trebui să lipsească din nici o casă, dar omul sărac, care ar avea mai mare lipsă de ea, căci el dă neamului mai mulți copii decât cel bogat, din lipsă de mijloace nu și-o poate cumpăra. Totuși și el se poate folosi de binefacerea acestei mașini. Uite cum: La fiecare casă se găsește o oală mai mare fie de fier smălțuită, fie de lut. În această oală așezăm sticlutele cari conțin hrana copilului pe-o zi, împărțită în părți, turnăm apă până la grumazii sticlutelelor, le acoperim cu un dop din vată, și le lăsăm să fiarbă conținutul din ele. Când a dat în fierț acoperim oala și lăsăm să mai fiarbă, după 10 minute o luăm dela foc: este gata. Sticlele le răcim treptat așa, că turnăm apă rece în oală.

5. Biberonul

Sânt 2 feluri: unul cu o țevă lungă care trece prin mijlocul dopului până către fundul

sticlei și altul o sticlă simplă pe care este aplicată o căciuliță din gumă în formă de țafă. Cel dintâi pe lângă că e scump, este și primejdios sănătății copilașului, căci ne putându-se curăți bine în țevi se așază bacili primejdioși. În multe țări fabricarea acestor sticle este oprită; căci din pricina acestor biberoane o mulțime de copilași au ajuns în mormânt.

Dacă toțuși sântem siliți a da copilașului să sugă din biberon, folosim unul cât se poate mai simplu, care se poate curăți ușor.

E bine să avem cel puțin două, ca să le schimbăm. Laptele care rămâne în sticlă când o curățim, îl vărsăm.

Marioara când le curățează nu se mulțumea să le înmoaie de câteva ori în apă, ci le și ferbea, ba ce e mai mult tot la 3 zile le spală cu leșie. Căciulița de gumă o curățează cu îngrijire, căci laptele ce rămâne prin crețele ei înăcrindu-se răspândește un miros greu. După ce spăla biberonul îl pune să se usuce în liber, la un loc scutit de praf; a-l lăsa în apă nu-i ertat.

Sânt și mame care nu folosesc *nici un fel de biberon* și hrănesc copilași cu lingurița, sau le dă să bea din pahar. E drept, că aceasta cere vreme și e obositor, dar dacă purcelul, ra-

Se apleca spre pământ ca o mamă îndurerată spre mormântul celui drag al ei și ear se opintea în încordări nebune, să se împotrivească viforului pierzaniei.

Acum amuțise orice vietate. Și cei mai dârji stejari începeau să se teamă că nu vor mai putea ținea piept uraganului. Cu durere încremenită în ochii de mărgean priveau paserile amuțite risipirea cuibului lor drag. Ear puii de cerb se lipeau de pereții umezi ai stâncilor.

În involburarea ucigașă, sub cerul umbrit de duhul morții, începu dela o vreme să se deslușască, în sunete de argint, trilul privighetoarei. Curat ca o rugă de inger el își făcea loc spre ceruri, purtând în armonia-i caldă toată durerea, toată nădejdea codrului zbuciumat.

Și pădurea întreagă prinse a se înviora. Cântecul privighetoarei răsuna tot mai puternic, tot mai plin de foc, tot mai încrezător, sfidând vuetul vântului și poporul de gheață al norilor. Și cântecul privighetoarei spunea:

— Nu. Nu moare pădurea! Ea va trăi cât munții cei veșnici. Ea va înverzi și întineri în fiecare an, dând umbră pribegilor și arme voinicilor! Nu. Nu pierde pădurea! Au tăcut de spaimă toate glasurile. Prin cântecul meu vestesc în larguri de zare că pădurea trăește. Și freamătele ei vor fermeca amurgurile și ramurile ei verzi vor ieși în calea soldaților dreptății!...

— Vânt, al peirii, în ciuda ta, care te crezi a tot puternic, eu cânt. Eu înalț spre ceruri acordurile pline de viață pe care le-am cules, în zile bune, din cântecul pădurii. Vânt al desnădejdei, prin cântecul meu te voi umili! Nu. Nu moare pădurea...

Și cântecul privighetoarei alina durerea brazilor încetinați, și-a ulmilor de pe coaste. Și pădurea se simțea reînviată.

Dar eată. După încetarea vijeliei, au ieșit la iveală toate neamurile de vietăți ale pădurii. Incepură bufnițele să se miște din adăpostul lor, gaițele să sară din creangă'n creangă, turturele și sitari să-și scuture aripile de-asupra mușchiului luminat de razele soarelui.

Incepură să dea semne de viață albinele și trântorii să se miște în stupii din

scorburi. Viespii mai ales făceau sgomot cu zumzetul lor. Și vietățile se așezară la sfat.

— Da, da, începu prepelița, — eră să pierim.

— Adevărat, — observă bondarul, înfingându-și botul într'un stânginel.

— Atâta prăpăd. Atâta pieire, adaose sticletele. Să ne ferească Dumnezeu de altă furtună!

Și toți și toate se gândeau cum să înceapă să-și facă la loc cuiburile năruite.

Dar, de sub un brusture lat sări odată o broască verde, borbonată pe spinare și cu negru și galben pe foale. Avea ochii bulbucați de ciudă și fălcile umflata ca niște cimpoaie.

— Ferice de voi. Ce vă mai pasă! Vă desfătați în lumina soarelui și uitați că'n timpul furtunei a cântat privighetoarea! A fost furtună, a fost primejdie, care m'a făcut să mă afund adânc în nomol. De ce-a cântat privighetoarea?

— Da, da. Trădare, — sări lipitoarea de sub un strat des de straiul broastei. Noi tremuram de frică și ea cântă. Și-a bătut joc de noi!

Și lipitoarea se încolăci supărată pe un bulgăre de mol uscat.

Melcul scoase două perechi de coarne lungi, se ridică puțin, de i se clătină casa în spate și începu să amenințe și el:

— Să-și rădă ea de noi! De ce n'a făcut cărtița ca ea? De ce n'a cântat coropijnița? Pentru că ele au simțit la fel cu noi! Da. Trebuie să luăm măsuri. Să-i găsim leacul și doftorul. De ce-a cântat privighetoarea?

Lumea vietăților își vede de nevoile ei și nu asculta la spusele revoltatelor tărăitoare. Dar din văzduhul albastru se lăsă lin o barză. Picni cu ciocul odată, de două, de trei ori. Prinse și broasca, și rama, și melcul zicând:

— De ce-a cântat privighetoarea? Trebuie să întrebați pădurea care o binecuvintează. Dar până una alta, să vă urc puțin în slava care o inspiră pe ea. C'apoi vă voi duce puilor mei, că m'așteaptă cu hrana.

Și 'n vremea asta de pe-o ramură de paltin glasul de inger al privighetoarei

tele se plătește dacă le îngrijim mai bine, cum nu s'ar plăti să îngrijim copilașul nostru, care ne este comoara cea mai prețioasă.

Marioara, lui Nicușor, îi dădea să bea din pahar. Când micuțul se sătura bine și se lăsă a lene, fetița eră într'adevăr fericită.

6. Sugătoarea

Multe femei, ca să poată împacă copilașii să nu mai plângă, le leagă într'un corn de batistă puțin miez de pâne zaharizat și acesta îl pun în gura copilașului, care îl suge în continuu. Această sugătoare în cele mai multe cazuri o întrebuițează mamele care nu se pricep la creșterea copillor și care mai bucurosi stau de povesti în vecini, decât să-și îngrijească pruncul. Ele sunt foarte stricacioase, căci copilul de multeori capătă dureri de gură, iar dinții i se strică. Mama care folosește sugătoare, dă dovadă că nu-și iubește copilașul, e nepăsătoare față de micuț.

7. Cum trăiește mama lui Nicușor când lăptează

Nevasta lui Crișan în timpul cât lăptă, se hrănea cu mâncări de carne (de vacă, paseri, pește proaspăt) legume: fasole, mazăre, cartofi.

Se ferea totdeauna să mănânce prea mult și de tot ce eră prea pipărat.

Sânt mame cărora le prieste orice, multe însă după anumite mâncări au vărsături.

Mama lui Nicușor în timpul cât lăptă se ferea de beuturile alcoolice, în zile de sărbătoare abia o putea face bărbatul său să ia câte un păhărel de vin. În săptămânile dela început se mișcă mai puțin, apoi pe zi ce mergea își ducea tot mai bine rostul casei. Se ferea de valul prea mult ce obosește femeile care lăptează.

Căută totdeauna să aibă noaptea liniște — atunci dimineața are lapte mai mult — și de aceea din bună vreme își deprindea copilașii ca peste noapte să ceară cât mai rar să sugă. Femeia când lăptează are lipsă de 2 lucruri: trai bun și liniște deplină.

Vorbe înțelepte

Une ori o carte ne este ca o soție bună.

*

Destul este la om o îmbrăcăminte, o casă și bucate de-o zi, pentru că, de va muri într'amiazi, îi prisosesc bucatele pe jumătate.

răsună triumfător, fermecând țaria cerului. Și freamățul brazilor începu să cânte după ea. Și tot văzduhul eră o catedrală sfinită de-o rugă către Cel ce poartă grija întregii lumi.

(C. N.)

Teodor Miron.

In sbor peste Atlantic

Trecerea în aeroplan peste Oceanul Atlantic este fapt împlinit.

Minunea au întreprins-o în 16 Mai 1919 trei marinari curajoși, din cari unul, locotenentul *Read*, a și ajuns la țintă. Ceilalți doi sânt amiralul *Towero* și locotenentul *Bellinger*.

Aparatele lor sânt biplane *Curtiss* (Naval *Curtiss*) cu patru motoare (*Liberty*) de 1600 cai putere fiecare. Suprafața lor totală este de 40 metri și pot transporta pe bordul lor șase oameni și zece tone greutate, din care 9000 kg reprezintă singure esența și rezervoarele. Hidroavioanele acestea au o iuțea mijlocie de 125 km pe ceas.

Călătoria s'a făcut în vremea nopții. Depărtarea ce trebuie străbătută dela *Țara Nouă* (Newfoundland, insula brit-americană în Oceanul Atlantic, la ost de golful *St. Laurentiu*) și până la insulele *Azore* (aparțin Portugaliei) nu era socotită la mai puțin de 2800 km în aer.

Drumul locotenentului *Read* a durat 13 ore și 19 minute din *Țara Nouă* până la *Horta*, care e capitala insulei *Fayal*, așezată în mijlocul arhipelagului *Azorelor*. Hidroavionul a înaintat cu o iuțea de 148 km pe ceas.

Din *Londra* s'a vestit cu data de 18 Mai, că hidroavionul a ajuns noaptea la 12 și 55 în *Lisabona*, care a făcut eroului american o primire entuziastă.

Eată un mare triumf al aviației.

Canalul *Mancei*, dintre Franța și Anglia, lat de abea 33 km, fusese străbătut de *Blériot* în 1909; Marea Mediterană, dintre Europa și Africa, lată de peste 1000 km, a fost trecută în sbor la 1913 de *Garros*. În 1919, după zece ani dela *Blériot*, aviatorul *Read* străbate 4000 km peste ocean. Sbor mai mareț nici că se poate.

Din apelul clujenilor

Frați Români,

Românii din Cluj, capitala vechiului *Atdeal*, luat-am hotărâre să apelăm la opinia publică românească, ca

1. prin *meetinguri* în toată întinderea pământului românesc să pretindă hotărele *Bănațului integral* până la *Dunăre* și a *Crișanei* până la *Tisa*, după cerința neamului românesc pronunțată la *Alba-Iulia* și în tratatul *României* dela 4/17 Aug. 1916 și să revindece dreptul la viața națională a fraților din peninzula *Balcanică* și de peste *Nistru*; și

2. Să se înființeze o ligă: *Frăția de cruce pentru desrobirea fraților subjugati*, organizând-o atât în *România liberă* cât și în cea subjugată, care să lupte necurmat cu armele obișnuite în lumea civilizată pentru a menține trează conștiința națională unitară, și să înfăptuiască voința întregului nostru neam de pretutindenea la o viață liberă.

Intruniți-vă deci frați români cu toții fără amânare în adunări de popor și împreună cu fruntașii voștri probați, dați glas voinței suverane naționale pentru întregitatea patriei române, care trebuie să rămână una și nedespartită!

Intrați apoi cu toții, bărbați și femei, ca frați de *Cruce adevărați* în «*Frăția de Cruce pentru desrobirea românilor subjugati*!»

Pentru *Bănațul întreg!*

Pentru *Crișana întreagă!*

Pentru libertatea națională în peninsula *balcanică* și în regiunile de peste *Nistru!*

Din încredințarea Adunării bătrânilor și tinerilor din Cluj și a Comitetului executiv de propagandă.

Cluj, la 30 Mai 1919.

Ion Cerna
prezident interimal.

Petru Feneșan
notar interimal.

Coriolan Suciu
notar interimal.

Știrile zilei

Numărul cel mai d'aproape al ziarului nostru apare Miercuri după sf. sărbători ale Pogorării S. Duh.

A murit profesorul Ion Bogdan. Decanul facultății de litere, profesorul universitar și membru activ al Academiei Române, *Ion Bogdan*, a încetat din viață Luni noaptea în casele sale din Strada Popa-Tatu din București.

Originar din Brașov, Ion Bogdan s'a distins prin cercetările sale prețioase asupra trecutului neamului nostru.

Lui îi datorăm desoperirea și publicarea în traducere română a celor mai vechi cronice moldovenești.

Intre anii 1902 și 1906 a luat asupra sa direcția revistei *Convorbiri Literare*, și a dat o deosebită însemnatate articolelor de istorie și științe.

Pierdem în Ion Bogdan pe unul dintre istoricii noștri de mare valoare.

Academia Română și întregirea neamului. În ședința de Sâmbătă seara, în 31 Mai, a vorbit dl *N. Iorga*, în fața membrilor Academiei și a unui corp de ofițeri francezi și englezi, despre marea nedreptate ce ni-ar face Conferența păcii, dacă va admite să se sfășie o parte din Bănat.

La sfârșitul ședinței, prezidentul Academiei, dl *P. Poni*, citește moțiunea, prin care Academia Română cere dela Conferența de pace să recunoască în întregime drepturile noastre.

Dar regal. Maiestatea Sa Regele Ferdinand I. a dăruit pe seama poporului sărac al Sibiului suma de douăzeci mii de coroane.

Știri personale. A sosit la Sibiu dl *Iuliu Mezei*, trimisul Consiliului Dirigent la Budapesta. La trecerea sa prin Timișoara, dl Mezei a trebuit să sufere din pricina unor «amabilități» sârbești. A scăpat însă prin intervenirea autorităților franceze, care au izbutit, cu oarecare greutate, să cumintească pe «aliații» noștri.

Fruntașul bucovinean dl *Isopescu-Grecul*, ministrul din Viena al României, a venit la Sibiu în chestiuni politice.

Mama dlui Maniu, dna Clara Maniu, liberată din internarea ungurească, a sosit Joi, în 5 Iunie, la Sibiu. Venerabila matronă este întâmpinată cu adânc respect și mare simpatie din partea sibiienilor.

Ancheta agrară. La Alba-Iulia, în sala mare a tribunalului, s'au deschis ședințele anchetei agrare, la care iau parte 110 reprezentanți, între cari episcopii, prefectii, proprietarii și specialiștii. Prezidează dl Iuliu Maniu, asistat de dnii Bontescu și Vlad. Referează dnii Osvadă și P. Poruțiu, notari, secretari generali în ministerul de agricultură, iar secretarii sânt agronomii Toma și Clemen.

Conferențe. Marele prieten al românilor și distinsul profesor universitar, dl *Dr. Ioan Urban Iarnik*, împreună cu fiul său *Dr. Hertrwig Iarnik* au ținut în 2 și 3 Iunie a. c. conferențe în limba română la Asociație în Sibiu. Au vorbit despre raporturile româno-cehoslovace, și despre: Dragostea de grai și de vers român. Vorbitoarii au fost primiți cu numeroase semne de simpatie pentru interesul și dragostea ce o poartă neamului nostru.

Instiințare. Dela Secția Organizării VI—VII se anunță următoarele: Se aduce la cunoștință populațiunii, că nu se mai dau cai spre folosință la locuitori și în consecință să nu se mai prezinte zadarnic pe la corpurile de trupă, sau la corpurile de trupă, sau la Secția Organizării pentru asemenea cereri și nici să nu mai înainteze petiții în acest scop.

Publicațiune. Se publică spre cunoștință generală a populației că vizitarea lagărelor de prizonieri și închisoarea militară Sibiu, este per-

misă numai *Joi* și *Duminica* de la ora 8 la 12 a. m. — În celelalte zile, vizitarea prizonierilor este oprită cu desăvârșire. Pretorul Comandamentului Trup. din Transilvania: Locot. Colonel *F. Paplica*.

Stampilarea bancnotelor de coroane se începe în 10 Iunie 1919 și durează până în 10 Iulie 1919. După terminul acesta sânt valabile pentru circulația fiduciară numai bancnotele stampilate în înțelesul ordonanței Consiliului Dirigent, resortul finanțelor. Bancnotele de 1 și 2 coroane nu se stampilează, ele trebuie numai declarate. Taxa de stampilare este 1 la sută, adică:

Pentru un bilet de	10 cor.	10 fileri,
" " " "	20 "	20 "
" " " "	50 "	50 "
" " " "	100 "	1 cor.
" " " "	1000 "	10 "

Fantazie ungurească. Ar fi să ne perdem vremea de geaba, dacă am încerca să desmințim toate năzbâțiile fantastice ce apar în presa ungurească din teritoriile neocupate de armata românească.

Astfel, într'un articol apărut în *Szegedi Napló* se arată, cu multe amănunte imaginare, pretinse orori săvârșite de soldații români în regiunea Tapio. Se vorbește de siluirea fetelor și femeilor maghiare, de brutalizarea locuitorilor și se cere Comandamentului francez din Seghedin anchetarea abuzurilor.

După cum s'a stabilit ulterior, toate aceste știri n'au nici un temelie serioasă și nu urmăresc decât discreditarea celei mai disciplinate armate din lume, lucru ce nu le va succeda niciodată. (D.)

Biblioteca lui Șaguna. Primim:

Imi pare foarte rău că, în urma articolului «*Adevărata stare*» etc. din Nr. 48 al T. R. sânt silit să mai revin asupra chestiei despre aranjarea Bibl. Șaguna.

Nu mi se cade să răspund în tonul supărăcios — care nu-i bun omen — în care scrie Ven. autor al articolului menționat. Voi reflecta pe scurt, că dsa odată scrie anonim (Nr. 28 T. R.), odată ca «*Parte competență*» (Nr. 39) și, apoi, se referă la scrierile acestea, ca la niște martori neinteresaji și, după ce admite, că anonimul a greșit pentru, sprijinirea «*Părții comp.*» se referă la scrisorile sale din altă lucrare. Dar, nici prin mărturia aceasta, nu se pot infirma cele zise de mine, nu se poate dovedi, că dsa ar fi sortat o *singură* carte, că ar fi scris a *singură* fișă. Și aceasta e controversa.

Faptul este că, pe cât timp am lucrat eu în Bibliotecă, n'a mai lucrat nime altul. Ce s'a întâmplat după mine, nu știu.

Tot pe acea vreme, eu îngrijam corecturile pentru Tacitus, traducerea Munteanu, care o tipărea Barițiu, din Zărnești, la Krafft, — pentru Arhivul Cipariu, și ceteam coalele din Anchiridion de Canoane ale Mitr. Șaguna, înainte de a se pune sub tipar. Dovadă și acestea, că pentru catalogizarea unei Biblioteci, puteam lucra și fără Mentor.

Alta este a fi *încredințat* cu o lucrare, alta a *executa* lucrarea.

Mutatis mutandis, aici îmi vine aminte exclamarea poetului: Hos ego versiculos feci, tullit alter honores.
N. P. P.

Primirea armatei române în Galiția. Din Cernăuț: La intrarea trupelor noastre în satele și orașele Galiției, poporul li-a ieșit înainte cu flori. Cu deosebire mare a fost însuflețirea polonilor din orașul *Kolomea*, care au ieșit cu mic cu mare întru întâmpinarea bravilor noștri. Poporul e liniștit și foarte mulțumit de venirea românilor, cari i-au scăpat de anarhie.

Chestiunea evreiască. Un decret-lege al guvernului din București a deslegat chestiunea evreiască în România. Se consideră evreii ca cetățeni egal îndreptățiți.

Impotriva scumpetei. În orașe din Franța s'a întâmplat, că publicul a refuzat să cumpere alt aliment, decât *strictul esențial*. Rezultatul a fost că prețul articolelor de hrană a scăzut simțitor. Untul, de pildă, care se vindea că 14 franci de kg., a scăzut în câteva zile la 7; prețul brânzei a scăzut și mai mult. O *grevă a consumatorilor* ar da acelaș rezultat în orice loc.

Contribuiri la fondul jertfelor liniei de demarcație. Din trecut K 198.110.42

Col. primăriei Alțina	83.20
Col. primăriei Bendorf	100.—
Col. primăriei Chirpăr	64.50
Col. primăriei Cornățel	153.—
Col. primăriei Gofeldea	298.90
Col. primăriei Glimboaca	148.—
Col. primăriei Hosman	282.—
Col. primăriei Ilimbav	260.—
Col. primăriei Marpod	202.60
Col. primăriei Nocrich	203.20
Col. primăriei Nucet	37.40
Col. primăriei Săcădate	105.—
Col. primăriei Săsăuș	410.—
Col. primăriei Tichindeal	100.70
Col. primăriei Vurpăr	455.10
Col. primăriei Ruși	200.—
Col. primăriei Frâua	77.80
Col. primăriei orașului Sibiu	5248.55
Dl Ilie Măcelar Sibiu	100.—
Col. dlui Al. Vlad, Mag	153.70
Col. inst. Cordiana, Fofeldea	70.—
Col. D. Floașiu inv. Galeș	213.70
Col. I. Rachitan, inv	126.—
Col. Ilie Iosof, preot	41.—
Col. primăriei Aciliu	43.60
Col. primăriei Sadu	209.—
Col. primăriei Cisnădie	25.—
Col. primăriei Ileni	400.—

Total K 207.922.37

Enea Hocman, cassier.

Știre ziaristică. Ziarul sibian *Siebenbürgisch-Deutsche Tagespost* apare dela 1 Iunie a. c. în format mărit și sub titlul de *Deutsche Tagespost*. Este organul democratic al germanilor din România Mare. Va publica articole de cuprins politic, social, literar și economic, care privesc pe toți germanii din România întregită, va să zică și pe *șvabii* bănățeni, de care mai nainte nu voiau să știe cercurile conducătoare ale sașilor.

Școala Noastră. A apărut *Școala Noastră* (1850—1916) «*Zona Culturală*». Cu autorizația Consistorului arhidiecezan de *Lazăr Triteanu*, potoiereu, asesor Consistorial. Prețul: Cor. 6.— (Lei 4.—). Se află de vânzare în toate librăriile române din Sibiu.

Chestia țărănească. A apărut în Craiova, la institutul de editura Samitca, un studiu social sub titlu *Chestia țărănească*, de St. Antim. O lucrare de actualitate, de 45 pagini, costă 2 Lei. De vânzare în toate librăriile.

Trei gemeni. La trei feciori de-odată a dat viață soția economului Iacob Mureșan din Rusul de sus, și toți trei sânt sănătoși. Având încă 6 copii, îl așteptau pe al șaptelea; când colocostărcul darnic întregi numărul la 9, — scrie Dreptatea din Dej.

În teatrele cinematografelelor sibiene se țin zilnic câte-o reprezentație, care se începe seara la ora 8^{1/2}. În Duminică și sărbători se dau câte două reprezentații, și se încep la ora 7 și 9 seara. În zile de Luni cinematografele sânt închise.

Trenuri la Băile dela Ocna. Intre Sibiu și Ocna circulează următoarele trenuri:

Tr. 8418 pleacă din Sibiu la	8.20 a. m.
" 8405 " " " "	2.00 p. m.
" 8411 " " " "	4.02 "
" 8472 sosește la	12.04 "
" 8406 " " " "	3.37 "
" 8416 " " " "	8.09 "

Pentru aceste trenuri sânt valabile biletele de vecinătate și biletele de tur-retur.

Dacă cineva voește a călători la Ocna și înapoi cu trenul de *persoane*, este îndatorat a-și scoate bilet valabil pe distanța chilometrică 31—40 (bilet de carton), deoarece biletele de vecinătate și biletele tur-retur pentru tren de *persoane* nu sânt valabile.

Cărți și reviste

Carte de bucate. Cea mai bună carte de bucate a apărut sub titlul de *Postă Bună*, partea III și IV, de Zotti Hodoș. Prețul unui exemplar este 5 coroane. Volumele amândouă, cu 10 cor., se pot cere la autoară, în Sibiu, Wintergasse 11, etaj I.

Schimbarea calendarului

Ideea calendarului s'a născut în mintea omului din ziua, care a simțit trebuința de a *măsură timpul*, de a-și fixa amintirile în trecut și speranțele în viitor. Și pentru aceasta nimic nu e mai potrivit ca număratoarea zilelor, a acelor părți de timp, care par a se repeta mereu și pe care mișcarea soarelui pe bolta cerească, cu răsăritul și apusul său, le caracterizează așa de bine.

Ziua este o perioadă prea scurtă pentru viața omului. Când e vorba de amintiri mai vechi, el se încurcă în numere prea mari de zile; de aci nevoea unor perioade mai lungi, precum *săptămâna, luna*, și mai cu seamă *anul*, care, prin succesiunea anotimpurilor sale, regulează toată viața pe pământ.

Dar, dacă e ușor a se deosebi o zi de vară de una de iarnă, nu e tot așa de ușor a se ști în ce zi se sfârșește un an și începe altul. Aici stă toată greutatea ce s'a întâmpinat la alcătuirea calendarului.

Câte zile are anul? Eată o întrebare care a frământat multă vreme omenirea; și numai după îndelungi observații au reușit să răspundă la această întrebare învățații cei mai de seamă.

Calendarul Julian. La 46 a. Hr. Iuliu Cesar, sfătuit de învățații de pe vremea sa, a adoptat pentru un an durata de 365 zile și un sfert.

Spre a se ține seamă de sfertul de zi, care trece peste cele 365 de zile întregi ale anului, Iuliu Cesar a hotărât ca, în fiecare perioadă de câte 4 ani, 3 ani să aibă câte 365 zile, iar al patrulea să aibă 366 zile. Ziua suplimentară s'a hotărât a se adăoga în luna Februar, și anume repetându-se ziua care preceda cu 6 zile începutul lui Martie; de aici numele de *bissextil*, — *bis*, de două ori, *sextus* al șaselea, — dat anilor cu câte 366 zile.

Acesta este anul *Julian*, pe care ortodoxii l-au păstrat până în timpul din urmă; anul ordinar are 365 zile, iar cel bissextil 366, și sânt bissextili anii ale căror numere de ordine sânt divizibile cu 4, de exemplu 1900, 1904, 1908...

Calendarul Gregorian. Anul Julian nu este însă exact. Anul adevărat are, în vremurile noastre, 365 zile, 5 ore, 48 minute și 46 secunde. Cu alte cuvinte anul Julian care are 365 zile, și 6 ore, este cu 11 minute și 14 secunde mai lung decât cel adevărat.

Din cauza aceasta în 100 de ani calendarul Julian rămâne îndărăt față de timpul cel adevărat cam cu 18 ore, 43 minute și 20 secunde, ceea ce face cam trei sferturi de zi într'un secol, sau 3 zile în 400 de ani.

Spre a îndrepta întârzierea de 10 zile îngrădită în 16 secole, câte trecuseră dela reforma lui Iuliu Cesar, Papa Grigore XII a hotărât în anul 1582 ca ziua de 15 Octombrie să fie datată ca 25 Octombrie. Așa a făcut și guvernul român, când, după alte 3 secole de întârziere, a hotărât ca ziua de 1 April 1919 să fie datată 14 April.

Dar numai schimbarea datei nu era de ajuns, trebuia să se înlăture pe viitor întârzieri nouă, trebuia dar să se realizeze o scurtare a anului, echivalentă cam cu $\frac{1}{4}$ de zi la 100 de ani, sau cu 3 zile la fiecare perioadă de 400 ani. În acest scop Papa Grigore XII a hotărât ca, în fiecare perioadă de 400 de ani, să se scurteze cu câte 1 zi, trei ani cari, după calendarul Julian, ar fi fost bissextili.

S'au ales pentru aceasta anii al căror număr de ordine nu e divizibil cu 4. De exemplu anii 1700, 1800, 1900 sânt ani ordinari în calendarul Gregorian, pe când în cel Julian sânt bissextili. Anul 2000 însă va fi bissextil și în calendarul Gregorian ca și în cel Julian.

Acî găsim explicația faptului că în anul 1900 adepții calendarului Julian au rămas cu încă o zi îndărătul celor ce se serveau de calendarul Gregorian, diferența de stil trecând, cum ne amintim, dela 12 la 13 zile.

Este riguros exact anul Gregorian? Nu! Făcând socoteala găsim ca anul Gregorian are 365 zile, 5 ore, 49 minute și 12 secunde; el este așa dar cam cu 26 secunde mai lung ca cel adevărat. Și calendarul Gregorian rămâne așa dar îndărăt față de natură, dar întârzierea sa de 26 secunde pe an, este foarte mică, ea face o zi cam la vre-o 3300 de ani.

Bine înțeles că această întârziere ar putea fi îndreptată și ea printr'o reformă analogă cu reforma Papei Grigore XIII. Este însă nevoie

să ne grăbim cu asemenea reforme care ar îmbrățișa perioade de mai multe mii de ani? De sigur că nu. Eroarea de îndreptat este prea mică spre a interesa pe altcineva decât pe astronomi; iar aceștia știu să-și facă socotelile cu toată precisiunea necesară și mai știu că durata anului nu rămâne neschimbată, și de aceea nu se grăbesc cu reforme pripite, care privesc un viitor prea îndepărtat.

Este calendarul Gregorian sau nou cel mai exact ce se poate imagina în ziua de azi? Nu! Se pot alcătui multe calendare mai exacte. Cum văzurăm însă eroarea de îndreptat este așa de mică, încât superioritatea acestor calendare ar fi iluzorie. Și când lumea întreagă, sfătuită de mulți și mari învățați, se mulțumește cu calendarul nou, ar fi cuminte să ne arătăm, noi singuri, mai iscusiți, numai de dragul unor vorbe fără temeii?

Sf. T.

Aviz

Ajutorul extraordinar votat de Consiliul Dirigent pe seama preoților din arhidieceză, pe cuartalul I. 1919, — se licuidează la Cassa arhidiecezană. — *Orele de cassă sânt dela 8—12 a. m. După ameazi nu se fac plătiri.*

Cassa arhidiecezană.

Posta redacției

Dlul I. P. Aveți dreptate în chestia G. P. În celelalte însă nu. Mulțumiri pentru cele trimise.

Teatre în Sibiu

Cinematograful Orașului. Piața Hermann. Directoară: D-na M. Scholtess. Sărbători fericite urează Onoratului public Direcția.

Programe interesante în fiecare zi. Inceputul la ora: 8 $\frac{1}{2}$ seara.

Cinematograful Apollo. Strada Schevis. Directoară: Dna Emil Toth.

La Rusalii, Luni și Marți, se va juca piesa vestită *Sânge cald*, cu artista Asta Nielsen. Direcția dorește sărbători fericite Onoratului public.

Miercuri și Joi: *Dragostea haiducului*, dramă în 5 acte.

Inceputul la ora: 8 $\frac{1}{2}$ seara.

Nr. 3433/1919 Plen.

(136) 1—3

Concurs

În temeiul dispozițiilor cuprinse în §-ul 27 al Regulamentului pentru afacerile interne ale Consistorului arhidiecezan și §-ul 17 din Pragmatica de serviciu, pentru ocuparea postului de oficial, clasa II-a, la exactorat, se publică concurs.

Emolumentele sânt:

1. 2200 cor. salar fundamental.
2. 10% cvincvenale dela salarul fundamental după anii îndepliniți în serviciul bisericii, din cari se pot computa numai 10 ani.
3. 30% bani de cvartir.
4. Adausele de scumpete acordate funcționarilor consistoriali, pe timpul războiului, cari fac 7000 cor.

Petițiile de concurs sânt a se adresa Consistorului arhidiecezan, în termen de 30 zile dela prima publicare în «Telegraful Român», însoțite de extras din matricula botezaților, testimoniu de maturitate și alte documente recomandatoare, din cari să fie evidentă destoinicia petentului.

Între condiții egale, absolvenții de cursurile teologice, respective preoții vor fi preferați.

Sibiu, din ședința plenară a Consistorului arhidiecezan, ținută la 6/19 Mai 1919.

Dr. Ilarion Pușcariu m. p.,

vicar arhiepiscopesc.

Dr. Octavian Costea m. p.,

secretar consistorial.

Localurile oficiilor stăpânirii în Sibiu se găsesc în următoarele străzi:

Prezidentul *Consiliului dirigent*: Strada Schevis 6, et. II.

Resortul de *alimentație* și comunicație Strada Schevis 3 a, et. II.

Resortul *cultelor* și instrucțiunii publice: Strada Poplăcii 7 et. I.

Resortul *agriculturii*: Strada Fabini, pavilionul oîțeresc în școala de cadeți, parter.

Resortul de *finanțe*: Școala cadeților, et. I.

Resortul de *justiție*: Strada Schevis 3-a, et. II.

Res. de *codificare*: Strada Schevis 3-a, et. I.

Res. de *organizare*: Strada Berg 9.

Res. *ocrotirii sociale*: Strada Friedenfels 16, et. I.

Res. de *industrie*: Școala cadeților.

Secretarul de *interne*: Strada Ciznădiei 4, et. II.

Șeful serviciului de *organizare*: Str. Ciznădiei 4, et. II.

Secretarul pentru *comunicație*: Str. Schevis 3-a, et. II.

Secretarul p. *agricultură*, p. *finanțe*: Școala cadeților, et. II.

Secr. p. *ocrot-sociale*: Strada Friedenfels 16, et. I.

Șeful *siguranței*: Strada Schevis 6, parter.

Comanda *Trupelor din Transilvania*: Strada Reissenfels, liceul de stat.

Comanda teritorială, *Secția Organizării* 6—7: Strada Ciznădiei 4, et. I.

Gazeta Oficială: Strada Ciznădiei 4, et. II

Contabilitatea Consiliului dirigent: Strada Schevis 6, parter.

Secretarii p. *culte și instr. publică*: Strada Poplăcii 7 et. I.

Biroul *Presei*: Strada Schevis 6, parter.

Secretarul p. *interne*: Str. Schevis 6, et.

Res. armatei și siguranței publice, *birou de informațiuni*: Strada Honterus 17.

AVIZ

Se aduce la cunoștință Onor public, că

vagoanele necesare

pentru încărcarea mărfurilor de mare și mică înălțime trebuie cerute numai dela stațiunea care se va încărca marfa, totodată se vor depune la stație și scrisorile de trăsore relative la transporturile de îmbarcare.

(131) 2—3

Șeful serviciului comercial:
Mallitza, director.

Ad. 349/1919

(124) 2—3

Concurs

Pentru întregirea postului învățătoresc la școala confesională gr.-or. română din *Veneția-inferioară*, protopresbiteratul Făgăraș, prin aceasta se publică concurs cu termen de 15 zile dela prima publicare în «Telegraful Român».

Emolumentele sânt:

1. Salar fundamental din fondul școlar 1200 Cor.

2. Cuartir în edificiul școlii și grădina apartinătoare locuinței și lemnele corespunzătoare. Dela cel ales se pretinde ca în conțelegere cu celalalt învățător să țină școala de repetiție să formeze cor bisericesc și să conducă copiii în Dumineci și sărbători la biserică.

Concurenții să-și înainteze rugărilor prevăzute cu toate documentele de lipsă subsemnatului oficiu protopresbiteral în termenul arătat și să se prezinte poporului în biserică ca să-l cunoască.

Făgăraș, la 2 Aprilie 1919.

Oficiului protopresbiteral în conțelegere cu comitetul parohial concernent.

Nicolae Borzea
protopop.

Concurs

Pentru ocuparea unui post de referent extraordinar sistemizat din nou în temeiul concluzului sinodal Nr. 74/1916 p. 10 în senatul epitropesc al Consistorului arhidiecezan se publică concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare.

Emolumentele sânt:

1. Salar fundamental 3200 coroane.
2. Relut de cvartir 30% dela salarul fundamental.
3. Cvinvenii de câte 10% dela salar, conform pragmaticei de serviciu, după anii impliniți în slujba bisericii, cari nu pot fi mai mult de 2 cvinvenii.

4. Adausele de scumpete acordate funcționarilor pe timpul războiului, cari fac 8000 cor.

Dela concurenți se cere, să fie bărbați apți și destoinici de a conduce referada financiară a unei părți însemnate din resortul senatului epitropesc, dovedind aceasta prin documente demne de crezământ. — Preferiți vor fi cei cu praxă de contabilitate.

Cel numit va avea să ocupe postul cel mai târziu la 1 Iulie.

Sibiu, din ședința plenară a Consistorului arhidiecezan, ținută la 6/19 Mai 1919.

Dr. Ilarion Pușcariu m. p.,
vicar arhiepiscopesc.

Dr. Octavian Costea m. p.,
secretar consistorial.

La Librăria arhidiecezană din Sibiu se află spre vânzare:

Cântece

pentru voce și piano de Emil Montia.

I.

1. Oltul, poezie de O. Goga.
2. Singur, poezie de O. Goga.
3. Doina, poezie de G. Coșbuc.
4. Reverie (Când amintirile 'n trecut), poezie de Eminescu.

Prețul 3 lei = 6 coroane.

II.

5. Dorurile mele, de O. Goga.
6. Peste vârfuri, de Eminescu.
7. Somnoroasă păsărele, Eminescu.
8. După ce atâta vreme, Eminescu.
9. Scumpă dragă lelișoară, **

Prețul 5 lei = 10 coroane.

III.

10. Seara de O. Goga.
11. Se bate miezul nopții Eminescu.
12. Strigă lelea din grădină, **
13. Lună Lună de Goga.
14. Ploaia cade **

Prețul 5 lei = 10 coroane.

::: Expedată recomandat, porto postal 40 fil. :::

Conducător la librăria arhidiecezană

La librăria arhidiecezană un conducător poate fi aplicat imediat. Dotațiunea după acord. Reflectanții au a se adresa Comisiunii administrative a tipografiei arhidiecezane din Sibiu.

La acest post pot reflecta și preoți sau învățători cărora le-ar conveni această ocupațiune.

Sibiu, din ședința comisiunii administrative a tipografiei arhidiecezane, ținută la 20 Mai 1919.

Comisiunea administrativă
a tipografiei arhidiecezane.

(138) 1-3

Mersul trenurilor de persoane în stația Sibiu.

Valabil dela 12 Mai a. c.

Pleacă				
Trenul		Unde?	Când?	
Nr.	Felul		Timpul	Ora min.
8401	mixt	Copșa-mică	dim.	6:20
9024*	"	Agnita-Sighișoara	"	7:43
5801	de pers.	Vinț	"	8:00
5912	"	Făgăraș-Brașov-București	"	8:47
8411	"	Copșa-mică	d. a.	4:02
5916a	"	Făgăraș tren local	"	4:55
8411 II	exp. mil.	Copșa-mică, Oradea-mare	seara	8:00
6104 a*	mixt	Turnu-roșu-Căineni-Peatra-Olt	"	11:00

* Numai în toată Lunia, Mercuria și Vinerea pleacă.

Sosește				
Trenul		Din ce direcție?	Când?	
Nr.	felul		Timpul	Ora min.
5915	mixt	Făgăraș	main. d. a.	7:29
8402	exp. mil.	Oradea-mare	"	8:42
6103a*	mixt	Peatra-Olt-Căineni-Turnu-roșu	"	10:30
8404	de pers.	Copșa-mică	"	11:35
5911	mixt	București-Brașov-Făgăraș	d. a.	12:23
9023*	"	Sighișoara-Agnita	seara	7:00
5804	de pers.	Vinț	"	7:30
8412	mixt	Copșa-mică	"	10:05

* Sosește numai în toată Marția, Joia și Sâmbăta.

Nr. 87/1919.

(122) 1-3

Concurs

Pentru întregirea parohiei de cl. II Ceru-Bacăinți, se escrie concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în foaia «Telegraful Român».

Emolumentele împreunate cu acest post sânt cele fasonate în coala B. pentru congruă, cu restricțiunea din §. 26 al Regulamentului pentru parohii.

Cererile de concurs se vor înainta la subsemnatul oficiu protopopesc în termenul deschis, iar aspiranții se vor prezenta în comună — cu știrea protopopului — spre a face cunoștință cu poporul.

Geoagiu, la 4 Aprilie n. 1919.

Oficiul protopopesc al tractului Geoagiu în conțelegere cu comitetul parohial concernent.

Ioan Popovici
protopop.

Biblioteca

„Reuniunii române de agricultură din com. Sibiu“

Nr. 1.	Ținerea vitelor, de E. Brote	K	—24
" 2.	Trifoiul, de Eugen Brote	"	—24
" 3.	Prăsirea pomilor, de Dem. Comșa	"	—24
" 4.	Legea veterinară, de inv. Muntean	"	—80
" 5.	Insoțirile de credit (Baiffesen), de Dr. Aurel Brote	"	1-60
" 6.	Cartea stuparilor săteni, de Romul Simu	"	—70
" 9.	Povețe pentru stăpîrea gâdacilor de Maiu	"	—10
" 10.	Darea pe vinuri și favorurile (înlesnirile) ce face legea în privința ei proprietarilor de vii	"	—
" 11.	Povețe pentru apărarea împotriva gâdacilor, cari sfredelose mugurii	"	—10
" 12.	Scurtă povățuire la stăpîrea șoarecilor de câmp	"	—10
" 13.	Cum să îmblățim orzul de bere	"	—18
" 14.	Viierul român sau Noua cultură a viilor, de Nicolau Iosif, învățător	"	—70
" 15.	Nutrirea animalelor de casă, de Aurel Cosciuc. Op. premiat. Cu 6 ilustrații în text	"	1-50
" 16.	Cuvinte de îmbărbătare pentru Serbarea pomilor și a paserilor	"	—20
" 17.	Monilia, o nouă boală a pomilor, de Hermann Kern	"	—10
" 18.	D'ale Pomăritului, sfaturi întocmite de Astra Hodoș	"	—25
" 19.	Câteva rele încuibate în poroșiunea dela sate de Dr. Ion Bucur, medic	"	—30
" 20.	Nimicirea șoarecilor de câmp, îndrumări prelucrate după instrucție ministerială	"	—20

În editura comisiunii administrative a tipografiei arhidiecezane a apărut :

Istoria bisericească a românilor ardeleni

de

Dr. Ioan Lupaș

protopop al Săliștei, membru al acad. rom.

Aprobată de P. V. Consistor Arhidiecezan gr.-or. român din Sibiu, prin deciziunea din 6 Martie 1918 Nr. 1785 Bis.

Se află de vânzare la Librăria arhidiecezană cu **10 coroane** plus portpostal recomandat 1 cor.

La «Librăria Arhidiecezană» în Sibiu
: : : : se află de vânzare : : : :

Biserica catedrală

dela

Mitropolia ortodoxă română în Sibiu.

Istoricul zidirii (1857—1906)

de

Dr. Ilarion Pușcariu,

Dr. E. Miron Cristea și Mateiu Voileanu.

Cu 24 ilustrațiuni și 3 faesimile.

Prețul 4 cor., plus 60 fil. porto recomandat.